

နေရပ်သို့ (Sumlut Tu Awng)

ငြိမ်းချမ်းသာယာတဲ့ ငါတို့ရဲ့ ဒေသကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေတာ နှစ်တော်တော်ကြာနေပြီ။
ငါ့နေရပ်ဒေသကို မရောက်ခင်မှာ စာတန်လူစီဗာ ရဲ့ နေရာမှာ သေသွားမှာကိုတော့ မဖြစ်ချင်ဘူး/
မလိုလားဘူး။

ဆုတောင်းရင်းနဲ့ပဲ ပျော်ရွှင်အောင် ကိုယ့်စိတ်ကိုဖြေနေရတယ်။ ဒီနေ့ရဲ့ မျက်ရည်က မနက်ဖြန်ရဲ့
ငြိမ်းချမ်းနေရာ၊ ဒီနေ့ရဲ့ သေနတ်သံက မနက်ဖြန်ရဲ့ ဂျိုးငှက်မြည်သံ ဖြစ်ပါစေ။
လွတ်လပ်တဲ့တိုင်းပြည်ကို မမြင်ရရင် ငါမသေဘူး။

An Ode To My Native Land
Written by Sumlut Tu Awng
17-year-old boy, Grade 9

I have been waiting for peace in my home for a long time
I don't want to die in Lucifer's evil land.
I control my mind to be happy by praying every day.
I swear:
The tears of today, will fall upon the peace of tomorrow.
The sounds of guns today, will be the songs of the Dove tomorrow.
I will not die before I see my Nation
Free and peaceful.

